
Fastelavn 1930

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Fastelavn 1930	4
Fastelavn	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Fastelavn 1930

Fastelavn

Prædikedag Fastelavn

Prædikedato 2. marts 1930

Prædiketekst Lukas 18,31-43

Prædiken ID P020330-01

Kilde KMF-nr. 26.14.01

Fastelavn

42 58 207

516 527

Texten i Dag viser os to Mennesker paa modsat Vis: en, der gaar hen for at lide, og en, der har lidt, og som oplever, at Lidelsen tages fra ham. Thi naar X' siger: se, vi drager op til Jerusalem, saa er det et Ord af et Menn., der bereder sig til at gaa ind under Alvor og Smerte, ind under det, der maa være. Her ser vi noget menneskeligt meget stort, at X ikke lukker Øjnene for Faren, ikke søger at afdæmpe det eller gaa udenom, ikke jamrer og spekulerer over Udveje til at slippe. Her kan vi lære meget, naar vi sammeligner med os selv, hvordan vi, naar Prøvelsen kommer til os, alt for tit bliver forsagte og leder efter den billigste Undslippelsesmaade. Det gælder for Sygdom. Jeg har kendt en Mand, der begyndte at blive blind. Det er ogsaa tungt, og jeg ved ikke, hvordan jeg selv kunde tage sligt. At han søgte alle Læger er rimeligt; men samtidig hengav han sig til Suk og Spekulationer over, hvor frygtelig denne Skæbne var. At gøre saadan er ikke engang menneskeligt set alt for tilgiveligt. Der er gode Exempler paa, at ogsaa Hedningen kunde opbyde Mod og Forsagelse og Viljestyrke (Heine paa Pinselslejet.) Og kristeligt er det

Synd at gøre det; thi vi ved, at Gud lægger ikke større Byrder paa os end han giver os Kræfter til at bære, og at han som skabte Indgangen i Fristelsen, ogsaa vil skabe Udgangen af den. Og det kan være over for Skuffelser i Livet, naar andre bedrager os og svigter os og gør os ondt. Ogsaa der vil vi tit uden om. Jeg har set Fædre jage deres Døtre ud af Hjemmet, naar de kom og var fortvivlede, og det var gaaet dem galt, og jeg har set andre nok tage sig af dem, men dog gøre det med Bebrejdelser eller skjult Bitterhed, og andre hengive sig til krænket Stoltheds Klager og Harme. Andre tager det uforsvarlig let — det er i sin Orden X's Vej det er at gaa ind under Sorgen og idet man selv sørger, saa venligt og trofast trøste og hjælpe til Rette. Der er en anden Lidelse, det er, naar man har begaaet en Forbrydelse eller gjort sig skyldig i et Fald, saa vil man skulke fra det, ikke tage Straffen, ikke bøje sig under Angeren. Ogsaa her lyder det: Lad os gaa op til Jerusalem, tage Følgerne aabent, bære vor Straf, hvor streng den kan blive. Se, det er X's aabne mandige Vej: — Og hvordan kunde han nu være saadan? Fordi han fuldt ud troede. Det var hans Kraftkilde. Han vidste, at alt dette endte med: og paa den 3die Dag opstaa. Og saadan fuldbyrdedes det jo ogsaa for den blinde, der havde baaret sin Lidelse: Troen frelste ham. Hjælpen fra Gud og Frelsen fra Gud kom. Det er det, der skal gøre os tapre i Modgang og Lidelse, det er, at vi ved, naar vi bærer det paa X Maade, og i Tro paa Gud, da skal det forvandles til Velsignelse, og da og kun da kan der synges over os: det er en liden Tid har jeg vunden